

Bernard Fuertes, chovatel auvergnských ohařů

Bernard Fuertes je nadšený příznivec soutěží Field-Trial, chovatel modrých auvergnských již 16 roků. Zůstává pevným zastáncem „dobrého a krásného“ a jeho chovatelské výsledky to dosvědčují, jak v oblasti pracovních schopností, tak exteriérových kvalit. Má jednoduchý recept: nepropadnout jednoduchým řešením, zůstat náročný při výběru plemeniků a základ chovu položit na kvalitních pracovních fenách. Při takovém přístupu budeme zažívat dobrodružství a potěšení na výstavách i při pracovních soutěžích.

Kde jsou základy vašeho chovu?

Svého prvního auvergnského ohaře jsem získal před 16 lety, kdy jsem objevil toto zajímavé plemeno v jednom odborném časopise. Po neúspěšném pátrání v našem regionu mi bylo doporučeno štěně z jednoho pařížského psince. Kynologičtí bozi mi byli přízniví, neboť tento pes, i když měl daleko k morfologické dokonalosti, byl vynikajícím lovcem, což bylo bezpochyby důležitější. Ten pes se jmenoval Marco. O něco později jsem zakoupil fenu jménem Paula, která pocházela z báječné pracovní krve. Jednoho dne jsem se zúčastnil, dá se říci hazardně, soutěže Field-Trials. Obdržel jsem C.Q.N. a rozhodčí hovořili o mé feně v superlativech a také konstatovali, že jsem si soutěž prohrál já sám svojí vlastní nekompetentností. Toho dne jsem se nakazil virem FT a hned jsem se rozhodl zasvětit mého příštího psa plně této soutěži. Ze spojení Marca a Pauly vzešel krásný vrh, z něhož jsem si ponechal jedno štěně – Urii de Sources de la Hulotte. Tato fena se stala šampiónkou „jarní“ i GT. Byla ovšem rovněž mezinárodní šampiónkou krásy. Uria byla opakovaně kryta Alexem de l'Huis de Haute Provence, plemeníkem, patřícím mému příteli Michelu Duvalovi. Tento pár byl představoval výborné jedince zcela v typu rasy. Všechna štěňata, která z tohoto spojení vzešla, byla mimořádně kvalitní. Já sám jsem si ponechal dvě feny z těchto výjimečných rodičů. Délicia už je šampiónkou práce a mezinárodní šampiónkou exteriéru, Ellen, která má teprve 2 roky, je už „podzimní“ šampiónkou. Poslední, nejmladší se jmenuje Gladys a doufám, že bude stejně dobrá, jako její předchůdkyně.

Který byl váš nejlepší plemeník?

Z vlastního chovu jsem si ponechával pouze feny, kvality dvou psů, které jsem vlastnil, se mi nezdály dostatečné k tomu, abych je použil pro chov. Upřednostňuji použití výjimečně kvalitních plemeníků, ať jsou jakkoli vzdáleni od mého bydliště.

Která byla Vaše nejlepší fena?

Nejlepší fena z mého chovu je bezpochyby Uria (nejméně do dneška). Tato fena mi dělala velkou radost na trialech. Je vůbec prvním averňákem, který získal titul „jarního“ šampióna. Ve stejném roce dosáhla i titulu šapiónky GT a též mezinárodní šampiónky práce. Je to báječná fena, která nemá chybu ...kromě štvání srnčího. Ještě dnes dokáže přetrhout vodítko, spletené ze 4 řemenů. Ale já jí tuto chybu, jedinou, o které vím, toleruji, neboť jsem jí zapříčinil sám. Když se dívám do jejích krásných oříškových očí a čtu v nich všechnu tu lásku, kterou mi dává, vždy se sám sebe ptám, jsem-li jí hoden!

Který výsledek na FT vám udělal největší radost?

Asi ten úplně první CACT Délie na jarních FT. Tato následovnice Urie měla těžkou pozici, ale ona mne ten den přesvědčila, že je jí hodna. Ale stejnou radost mi udělal i první CACT na FT-GT, který získala Ellen.

Co vás nejvíc těší v chovu?

Díky přísné selekci jsem schopen mít vrhy velmi vyrovnané. Již po několik let štěňata, která pocházejí z mojí chovatelské stanice, mají stejnou charakteristiku a nebojím se říci, že i stejnou kvalitu. Zrealizoval jsem svoji dávnou touhu – aby affix (chráněný název chov. stanice) „des Sources de la Hulotte“ byl garantem kvality.

Jakými zásadami se řídíte ve vašem chovu?

Při výběru chovných jedinců upřednostňuji především lovecké kvality. Hlavní kritéria jsou podle mne: lovecká vášeň a vyvážená povaha, nos přijde až potom. Morfologické kvality (exteriér) jsou pro mne méně důležité. Je totiž známo, že toto plemeno je velmi dobře morfologicky upevněné a exteriérové excesy jsou opravdu velmi vzácné. Tato skutečnost mi nejspíše umožňuje, aby moji pracovní šampióni byli i šampióny krásy. Selektovat, to také znamená užívat ty nejkvalitnější plemeníky a nejlepší feny. To značí nepoužívat plemeníky jen středních kvalit jenom proto, že jsou blízko a jsou méně drazí.

Jaká je pozice plemene auvergnéský ohař na FT?

Modří se stále více čestně umisťují na otevřených soutěžích (kategorizace FT ve Francii se liší od způsobu, používaného u nás – p.p.). Je to především zásluhou nové politiky RABA (chov. klub plemene ve Fr.), která poskytuje stále více a více míst pracovním schopnostem plemene. To mne zvláště těší, protože já jsem nikdy nezapomněl, že averňák je především loveckým psem. Jistě nám zůstává mnoho cest k pokračování, ale můj cíl je, aby se jednou averňák dostal do baráže otevřené soutěže. Musím s potěšením konstatovat, že je mnoho rozhodčích, kteří nás v našem snažení povzbuzují a já jsem jim za to velice vděčný. Nemohu jim všem jmenovitě poděkovat, ale doufám, že se v těchto řádcích poznají!

Jaký je váš názor na pracovní standard auvergnéského ohaře?

Tento standard je kompromisem mezi tím, co očekáváme od dobrého psa pro praktický lov a tím, co musí mít dobrý trialer. V současnosti psi, kteří mají schopnosti proniknout do špičky, musí být rychlí. To není můj osobní názor, to je konstatování skutečnosti.

Řekněte mi, vyvážíte také vaše psy?

Produkuji jen málo štěňat. Přesto jsem jich několik vyvezl do Itálie a do Španělska. Také jsem v poslední době zaznamenal zájem od chovatelů z Holandska a USA. Doufám, že je budu moci průběžně uspokojit.

Jaké místo zaujímá váš chov na výstavách?

Tři z mých psů již získali titul šampióna krásy. Čtvrtý již k němu má blízko. Stává se, že moji psi získávají tituly CAC a CACIB tam či onde. Ale já musím podtrhnout, že svá štěňata prodávám především lovcům a ti nejezdí obvykle po výstavách. Přesto mi udělaly radost poslední výsledky z výstavy v Bordeaux, kde dvě feny z mého chovu získaly CACIB a Res. CACIB.

Můžete zhodnotit těch 16 let vaší chovatelské činnosti?

Když si vzpomenu na těch 16 let, které uběhly od doby, kdy jsem získal svého prvního averňáka, ušel jsem dlouhou cestu. Moje prvotní láska ke psům přerostla ve vášeň. Doufám, že ještě dlouho budu moci pozorovat krásný obrázek, když novorozené štěně hledá a nachází poprvé mléčnou žlázu matky, aby se mohlo začít krmit. A dále jak roste, stává se krásným a silným, seznamuji se s jeho schopnostmi a zažívám s ním šťastné okamžiky, prostě všechno to, co k chovu patří!

Chovatelství je vášeň, stejně jako výcvik či předvádění na zkouškách či lov. Ale jenom chovatelství umožňuje od malička nalézat a rozvíjet vlastnosti, potřebné pro dobrého psa, ať pro soutěže či pro lov. Já měl to štěstí, že jsem začínal s výbornými jedinci a můj záměr je kvality svých psů ještě více zlepšovat výběrem těch nejkvalitnějších spojení. Takový výběr je vždy obtížný a není levný. A já musím poděkovat svojí manželce, která mi často pomáhá a moji vášeň podporuje i finančně.

Doufám, že budu ještě dlouho moci soutěžit se svými psy v naší krásné zemi, v normandských prériích i v Provincii, porostlé machchii, na pláních Beauce i v lesích Land a přitom se setkávat s těmi, kdož jsou stejně zapálení pro takové soutěžení a stávají se mými přáteli. Děkuji svým psům, že mohou s nimi žít, neboť dávají mému životu smysl a já nezapadám do prostřednosti.

Bernard Fuertes, 9 allée de la Bécassine, F-64230 Sauvagnon

(Chiens de chasse No. 43 – 5/1992 překl. HD)